

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 677/05
14.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić – Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Sonje Manojlović, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog produženog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K broj 487/04 od 18. 02. 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 14. 11. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM žalbe branioca optuženog AA, PREINAČUJE SE samo u pogledu odluke o kazni presuda Okružnog suda u Novom Sadu K broj 487/04 od 18. 02. 2005. godine, tako što Vrhovni sud, optuženom AA, za produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, za koje je oglašen krivim prvostepenom presudom, utvrđuje pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 3 meseca, a za krivično delo neovlašćeno držanje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM-a RS, za koje je oglašen krivim istom presudom, zadržava kao pravilno utvrđenu pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci, pa ga za navedena dela u sticaju OSUĐUJE na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 meseci, u koju će mu se uračunati vreme provedeno u pritvoru počev od 16. 08. 2004. do 18. 02. 2005. godine, dok se u ostalom žalba branioca optuženog odbija kao neosnovana, a pobijana presuda u nepreinačenom delu POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Okružnog suda u Novom Sadu K broj 487/04 od 18. 02. 2005. godine, optuženi AA oglašen je krivim, zbog produženog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, i krivičnog dela neovlašćen držanje oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM-a Republike Srbije, pa mu je prvostepeni sud za produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, utvrdio pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 8 meseci, a za krivično delo neovlašćeno držanje oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM-a Republike Srbije, pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci, pa je za navedena dela u sticaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 godina, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru u periodu od 16. 08. 2004. do 18. 02. 2005. godine.

Na osnovu člana 69. OKZ, od optuženog je oduzet revolver marke "Crvena zastava" model M-83/92 kalibara 357 magnum, sa uništenim fabričkim brojem, te je istovremeno određeno da će se isti nakon pravnosnažnosti presude dostaviti Vojsci Srbije i Crne Gore na dalje postupanje.

Na osnovu člana 206. stav 2. ZKP, optuženi AA obavezan je da oštećenom BB vrati novac u iznosu 28.080 evra, 1.500 USA i 20 kanadskih dolara, u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11. 07. 2004. godine do dana isplate, pod pretnjom prinudnog izvršenja, a u odnosu na preostali deo imovinsko pravnog zahteva oštećeni je upućen na parnicu.

Na osnovu člana 206. ZKP, oštećeni VV upućen je na parnicu.

Na osnovu člana 354. stav 1. tačka 1. ZKP, prema optuženoj EE odbijena je optužba da je dana 11. 07. 2004. godine u vremenu od 10,00 - 17,00 časova u GG u Ulici DD u zajednici i po prethodnom dogovoru sa optuženim AA u nameri da za sebe pribavi protivpravnu imovinsku korist, ušla u dvorište, a potom nasilno provalila u stan oštećenog BB, tako što je pokidala komarnik na prozoru i podesnim predmetom razbila staklo na prozoru i kroz načinjen otvor otvorila prozor i ušla u pomenuti stan, preturala po stanu i iz istog oduzela i prisvojila za sebe iznos od 32.080 evra u apoenima od 500, 200, 100, 50 i 20 evra, 1.500 USA dolara i 12 kanadskih dolara, sve u ukupnoj vrednosti od oko 2.500.000,00 dinara, vlasništvo oštećenog BB, čime bi izvršila krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, kao i da je u vremenskom periodu od 04. 07. 2004. godine do 16. 08. 2004. godine u GG, ĐĐ u svom podstanarskom stanu, neovlašćeno držala vatreno oružje - malokalibarsku pušku marke "Crvena zastava" model M 99 pov, kalibra 5,6 mm, fabričkog broja ___ i optiku za pomenutu pušku sa natpisom 7h30, čime bi izvršila krivično delo neovlašćeno držanje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM-a RS.

Protiv ove presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu u delu kojim je optuženi AA oglašen krivim za produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS ukine ili pak istu preinači tako što će optuženog AA za ovo krivično delo osloboditi od optužbe ili mu izreći blažu kaznu.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž. broj 816/05 od 09. 05. 2005.godine, predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu branilaca optuženog, a prvostepena presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga, našao:

Žalba branilaca optuženog je neosnovana.

U prvostepenom postupku nisu učinjene, niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a ni povredu krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud kao drugostepeni, u smislu člana 380. ZKP pazi po službenoj dužnosti.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, koje se prema navodima žalbe branioca optuženog ogledaju u tome što je presuda nejasna, nerazumljiva i protivrečna izvedenim dokazima, a da u istoj nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama jer prema žalbenim navodima prvostepeni sud nije cenio sadržinu iskaza optužene EE, iako se na ovaj iskaz poziva.

Ovo stoga što je prvostepeni sud na osnovu izvedenih i pravilno ocenjenih svih dokaza bliže označenih u obrazloženju pobijane presude i iznete odbrane optuženog, pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, dajući jasne, uverljive i neprotivurečne razloge za svoje činjenične i pravne zaključke, koje u svemu kao pravilne prihvata i ovaj sud kao drugostepeni.

Osim toga, prvostepeni sud time što nije dao ocenu iskaza optužene EE, nije učinio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se neosnovano ukazuje žalbom, jer je iz obrazloženja presude očigledno da iskazu ove optužene koja se izjašnjavala u pogledu porekla označene sume novca koja je od njih oduzeta, ukazujući da je isti dobila od sestre koja živi u ___skoj, prvostepeni sud nije poklonio veru, a s obzirom da je u suprotnosti sa iskazom optuženog AA datog u prethodnom postupku, kao i sa iskazom svedoka oštećenog, koje iskaze je prvostepeni sud pravilno prihvatio u potpunosti.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i u vezi sa tim zbog povrede krivičnog zakona, žalbom branioca optuženog se osporavaju činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda u pogledu produženog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS za koje je optuženi oglašen krivim i ističe da optuženi nije izvršio krivično delo u pitanju, a da su suprotna utvrđenja prvostepenog suda pogrešna jer su pogrešno ocenjeni odbrana optuženog i izvedeni dokazi.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane, jer je prvostepeni sud činjenično stanje u odnosu na produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS za koje je optuženi AA oglašen krivim, potpuno i pravilno utvrdio na osnovu sveobuhvatne ocene izvedenih dokaza pojedinačno i u međusobnoj povezanosti kao i sa odbranom optuženog.

Po oceni Vrhovnog suda pravilno je ocenjena kao neosnovana odbrana optuženog data na glavnom pretresu da on nije izvršio produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, a koje mu je stavljeno na teret, imajući u vidu da je ista u suprotnosti sa njegovom odbranom datom u prethodnom postupku kao i sa drugim izvedenim dokazima.

U odnosu na krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, prvostepeni sud je pravilno kao osnovanu ocenio odbranu optuženog datu u prethodnom postupku kada je priznao izvršenje predmetnog krivičnog dela detaljno opisujući mesto, vreme i radnje koje je preduzimao radi realizacije istog. Priznanje optuženog u odnosu na krivično delo teške krađe iz izvršeno na štetu oštećenog BB potkrepljeno je iskazom oštećenog saslušanog u svojstvu svedoka, fotodokumentacijom načinjenom povodom izvršenja ovog dela, potvrdom o oduzetom novcu od EE i od optuženog AA, kao i sa evidencijom o serijskim brojevima novčanica koju je vodio sam oštećeni i iz koje prvostepeni sud pravilno utvrdio da se serijski brojevi novčanica pronađenih kod optuženog AA i EE poklapaju sa serijskim brojevima novčanica označenih u napred navedenoj evidenciji oštećenog. Isto tako priznanje optuženog i u odnosu na krivično delo teške krađe izvršeno na štetu oštećenog VV u skladu je i dopunjuje se sa iskazom svedoka oštećenog kao i sa potvrdom o oduzetoj malokalibarskoj pušci od optuženog.

Stoga Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane žalbene navode branioca optuženog da prvostepeni sud svoj zaključak da je optuženi izvršio produženo krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, zasniva isključivo na priznanju optuženog datog u prethodnom postupku, pa se samim tim istima i ne dovodi u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja prvostepenom presudom u ovom delu.

Stoga Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje čini objektivno obeležje krivičnog dela u pitanju, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom delu, a žalbom se u suštini ponavljaju navodi odbrane optuženog date na glavnom pretresu, koje je prvostepeni sud cenio i za iste dao jasne i ubedljive razloge u obrazloženju pobijane presude, koje u svemu kao pravilne prihvata i ovaj sud kao drugostepeni, kako je to napred navedeno.

Prema tome Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio činjenično stanje i na isto pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog opisanim pod tačkama 1. i 2. izreke presude stiču sva zakonska obeležja produženog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, za koje ga je i oglasio krivim, pa se neosnovano žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda i zbog povrede krivičnog zakona.

Vrhovni sud nalazi da pobijanom presudom nije povređen krivični zakon na štetu optuženog AA, kada ga je prvostepeni sud oglasio krivim za krivično delo neovlašćeno držanje oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM-a Republike Srbije.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, a povodom izjavljene žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da se u tom delu prvostepena presuda osnovano pobija žalbom branioca optuženog.

Prvostepeni sud je pravilno u smislu odredbe člana 41. OKZ, utvrdio sve okolnosti od značaja za odmeravanje kazne optuženom, pa je tako od otežavajućih okolnosti na njegovoj strani cenio raniju osuđivanost i relativno visoku imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog dela na štetu BB, ali utvrđenim olakšavajućih okolnostima da se radi o mladom čoveku, kao i da je otac maloletnog deteta, nije dao odgovarajući značaj, pa je optuženom izrekao strožiju jedinstvenu kaznu nego što je to nužno. Stoga je Vrhovni sud uvažio žalbu branioca optuženog i istom za izvršeno krivično delo teške krađe iz člana 166. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, utvrdio pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 3 meseca, nalazeći da je ona srazmerna težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te zadržao kao pravilnu utvrđenu pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci za krivično delo neovlašćeno držanje oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM-a RS, za koje je istom presudom oglašen krivim, a potom ga za navedena krivična dela u sticaju osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 meseci, u koju

će mu se uračunati vreme provedeno u pritvoru počev od 16.08.2004. do 18.02.2005. godine, nalazeći da je ovakva kazna srazmerna težini i stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te je nužna ali i dovoljna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ.

Odluku o meri bezbednosti iz člana 69. OKZ, ispitana je u smislu člana 383. ZKP, pa Vrhovni sud nalazi da je ista doneta na osnovu pravilne primene odredbe člana 69. OKZ, tako da se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne mogu dovoditi u pitanje.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. i 391. stav 1. ZKP, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

MĐ